

tvivl om, at NATO var indrettet for at forsvare Vestens interesser. Det har vi aldrig kritiseret, for det har vi været helt klar over.

Det, vi har kritiseret, var, at NATO ikke var indrettet på at forsvare demokratiet. Og det ses jo alene af de lande, som har været medlem af NATO, f.eks. Grækenland under oberstjuntaen, Tyrkiet adskillige gange under militærdiktatur, men også med en ganske forfærdelig rekordliste, når det gælder overtrædelse af menneskerettigheder. Og vi husker jo også forsøget fra USA på at få det fascistiske styre i Portugal ind i NATO, som kun blev forhindret af et norsk veto.

Så nej, vil jeg sige til hr. Melchior, vi er helt overbevist om, at NATO har ønsket at forsvare Vestens interesser. Det, der har bekymret os noget mere, er sådan set spørgsmålet om demokratiet.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnal (SF):

Hr. Melchior og andre af de borgerlige ordførere har en ubændig trang i dag til at diskutere forsvarsforlig. Nu er det jo ikke det, vi skal diskutere, og derfor bare den korte lakoniske bemærkning, at jeg også husker, at CD tidligere har sagt, at med SF lavede man aldrig nogen sinde en finanslovaftale. Det gjorde man så – det gjorde man så.

Jeg kommer til at tænke på, at . . . – nej, jeg tror, man skal være sig for de store ord, for det kan jo godt være, at når jeg ser afstanden mellem det, hr. Hans Engell siger, og hvad regeringsudspillet er, så forekommer forskellen mig voldsomt stor.

Men det, jeg egentlig tog den korte bemærkning for, var: Nu står vi igen med en militær alliance, der ikke er vendt mod nogen efter eget udsagn. Kan hr. Melchior nævne ét eksempel på en historisk alliance nogen sinde i verdenshistorien, der ikke var en forsvarsalliance og ikke, ud fra en selvforståelse, var vendt mod nogen? Findes der sådan nogen historiske eksempler?

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Ja, det sidste spørgsmål skulle vel ikke være så svært at besvare med et ja. Der var noget, der hed Aksemagterne i min barndom og ungdom. Det var da ikke nogen forsvarsalliance. Der var ikke nogen, der truede Tyskland med et angreb, der var ikke nogen, der truede Italien eller

Japan med et angreb. Men de indgik en alliance. Det var da ikke nogen forsvarsalliance, det gav sig heller ikke engang ud for at være det. Det var netop en aggressiv angrebsalliance både i ord og i handling. Så hr. Søvnal må læse om igen på historien.

Og så siger hr. Søvnal altså, at nå ja, man indgik jo også et finanslovforlig med SF en skønne dag. Ja, men hvis SF vil gå ind under ansvarets åg, så kan alt jo ske. Hvis SF drejer 180 grader på forsvarssagen, kan det selvfølgelig også ske. Men det er jo netop det, vi i dag har fået bevis for, at det er ikke det, der er ved at foregå.

Og så vil jeg give hr. Søren Søndergaard ret i, at NATO har da ikke eneret på at forsvare demokratiet. Det har jeg heller ikke påstået, og det er jo i og for sig samarbejdet med en tidligere diktaturstat også et eksempel på: at så snart der er andre, der vil være med, er de hjertelig velkomne.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnal (SF):

Mit udgangspunkt i forhold til forligsdiskussionen var ikke et *hvis*, det var et *når*. Vi har jo lavet en aftale sammen, vil jeg sige til hr. Arne Melchior, CD og SF, om finansloven, en rigtig aftale, som vi understøttede begge parter, så det er ikke et *hvis*, det er et *når*. Det er ikke noget med, at hvis SF indgår under ansvarets åg. Det var dengang, vi i fællesskab, CD og SF, lavede en finanslovaftale. Og inden da havde der været et forløb, hvor CD havde fornægtet, at sådan noget nogen sinde kunne lade sig gøre.

Nu står vi så i en lignende situation, hvor CD siger, at det kan aldrig lade sig gøre – det kan aldrig lade sig gøre. Der siger jeg bare: Pas nu på, for det kan blive så lang en tilbagegang, når man er nødt til at trække ordene i sig igen.

Hvis nu hr. Hans Engell fortsætter den dér fuldstændig optonede måde at argumentere på med billeder tilbage fra tilbagetrækningen i Dybbøl i 1864 og fast forbliver i de dér højere luftlag, så kan det jo være nødvendigt at lave et forlig med nogle, der er lidt tættere på virkeligheden, f.eks. SF.

(Kort bemærkning).

Hans Engell (KF):

Det, der kalder mig herop, er venstrefløjens dybe bekymring for, hvordan Rusland måtte reagere på oprettelsen af dette korps.